

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 04.II.1965 (P 107 268)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 10.VI.1966

22g, 5/20
Kl. 22 g, 7/01

MKP C 09 d, 5/20

UKD

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Współtwórcy wynalazku: inż. Krzysztof Cmikiewicz, Janina Orłowska

Właściciel patentu: Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycz-
nych im. F. Dzierżyńskiego „Dolmel” Przedsiębior-
stwo Państwowe Wyodrębnione, Wrocław (Polska)

**Pasta do zabezpieczenia powierzchni metali i tworzyw sztucznych
przed zanieczyszczeniem lakierami, żywicami i masami
asfaltowymi**

1

Przedmiotem wynalazku jest pasta zabezpieczająca powierzchnie przed zanieczyszczeniem lakierami, żywicami, masami asfaltowymi.

Dotychczas stosowana znana pasta zabezpieczająca, wykonana z polichlorku winylu i ftalanu dwubutyłowego nadawała się do stosowania jedynie do temperatury około 90°C, gdyż w wyższej temperaturze powłoka ochronna stawała się bardzo sztywna i trudna do usunięcia. Znana jest również pasta wykonana z gipsu i sodowego szkła wodnego, która wprawdzie nadaje się do stosowania przy wszystkich temperaturach, lecz z drugiej strony jest trudna do usunięcia przy czyszczeniu powierzchni tą pastą pokrytych.

Powyższych niedogodności nie posiada pasta według wynalazku, oparta na żywicy poliestrowej.

Nowa pasta charakteryzuje się tym, że daje się bardzo łatwo usuwać z zabezpieczonych powierzchni przez lekkie odbijanie drewnianym klinem, powłoka ochronna pęka wówczas i odpryskuje od powierzchni bez trudu. Pastę tę można stosować w szerokim zakresie temperatur, od temperatury pokojowej do temperatury 180°C. Nadaje się więc do stosowania zarówno dla lakierów schnących na powietrzu jak i dla lakierów piecowych. Pastę według wynalazku stosuje się zwłaszcza w przemyśle maszyn i aparatów elektrycznych przy zabezpieczeniu ocynowanych końcówek cewek przed lakierem epoksydowym, którym cewki są nasycane

2

ne oraz przy zabezpieczaniu powierzchni obrobionych i innych elementów maszyn przed lakierem nasycającym i emalią powierzchniową.

Skład pasty, będącej przedmiotem wynalazku, jest następujący:

żywica poliestrowa	100 części wagowych
Polimal 100	4 " "
pasta HCH	0,2 ml na 100 g poliestru
naftenian kobaltu	45—65 części wagowych
polichlorek winylu (emulsyjny)	

Ilość polichlorku winylu zależy od technologii stosowania. Ilość 45 g na 100 g Polimalu powoduje otrzymanie pasty o konsystencji rzadkiego miodu co pozwala na rozprowadzanie jej przy pomocy pędzla, nadaje się ona do pokrywania dużych, płaskich powierzchni. Zwiększenie ilości polichlorku winylu powoduje odpowiednie zgęstnienie pasty, co zapobiega spływaniu jej z powierzchni o kształtach bardziej skomplikowanych; pastę gęstą o zwiększonej zawartości polichlorku winylu nakłada się na zabezpieczony element przy pomocy szpachli lub drewnianej łopaty.

Sposób przygotowania pasty: do naczynia zawierającego odpowiednio odważoną ilość żywicy Polimal 100 dodaje się pastę HCH i naftenian kobaltu z zachowaniem właściwej proporcji, całość szybko i dokładnie miesza, następnie dodaje się porcjami odpowiednią ilość polichlorku winylu, mieszając ciągle aż do całkowitego roztar-

cia grudek. Po dokładnym wymieszaniu wszystkich składników, pasta jest gotowa do natychmiastowego użycia. Przygotowana w ten sposób pasta winna być użyta w ciągu 10 godzin. W przypadku stosowania lakierów schnących na powietrzu — przed użyciem pasty należy ją odpowiednio utwardzić, podgrzewając pokryte nią elementy w temperaturze 70—90°C w ciągu 30 minut.

Zastrzeżenie patentowe

Pasta do zabezpieczania powierzchni metali i tworzyw sztucznych przed zanieczyszczeniem lakierami, żywicami i masami asfaltowymi, **znamienna tym**, że składa się z żywicy poliestrowej Polimal 100, w ilości 100 części wagowych, pasty HCH w ilości 4 części wagowe, polichlorku winylu w ilości 45 do 65 części wagowych oraz naftenianu kobaltu w ilości 0,2 ml na każde 100 g żywicy poliestrowej Polimal 100.